

Hicranın Sesi

– redfer · 10 Şubat 2021

sevdalar kokusunu ayırık otlarının kökünde bırakmış
gökyüzünde görünmez olmuş güneş
artık işi bitmiş ışıklar saçmanın faydası yok
bu gidiş hiç olmadığı kadar yola bağlıyor seni
tam burada ağıtlar yakılmış eskiden bir zamanda
artık sus...
peşin sıra giden boşluklar
sonsuz...
etrafında dönüp durmada her zerre
baş döndürücü bir hızla hislerin
bir ziyanın nuru içinde gözlerin
kendinden geçmiş
ulvi bir yalnızlığın son anlamına mühürleniyorsun
bütün mihnet, bütün gam, derdinle
mest olmuş da gelmişken elest bezminden
senin başına gelen bütün üzüntüler senin
cefalar altında ezilerek benlikten kurtulmak senin

mevsimler bağrına basıyor yokluğu
iklimler bitimsiz özlemler savuruyor bir kez daha
fısıltılar hasretin aksını on ikiden vuracak şekilde
bir düzlüğe düşüyor cümle cümle
zihnin tüm fiillerini unutuyorsun

yürüyüp giden kervanlar sır
baharın muştusu gizli
hicranın sesi binlerce
binlerce çeşit aşk ortaya dökülmüş
alınan her nefes sevdalar diriltmekte
solmaya mahkum can çiçeklerin
eriyip gitmede
tahayyülünde ki şekil
hayalinde ki temsil

geri dönüş ihtimalin yok

azgın bir buhranın pençesinde
bazen gitmeye
bazen gitmemeye
ruhun yorgun
zihnini yorgun

öyle olaylar
öyle zamanlar sığmış
tozlanmış , küflenmiş kalp odalarına
ocaklar söndüğünde
yürekler yandığında
dermanın biter geri dönemezsin

bir kez daha ufkun matemli ninnisini dinle
içinde ürperen yalnızlıkların tutarsız
böylesi bir aldanmışlık tutkusunu ilk kez
ilk defa titreyen damarlarında hissediyorsun
çığlık yüklü tüm yangınların
yeniden harlanıyor kalbin kılcal damarlarında

yeni bir rönesansı savunuyor ruhun
hissizliğin adını koyuyor her şey
yıllardan sonra uluorta bırakılmış
kaybedilmişsin

ardında bıraktığın kaldırımlar
başka bir mevsimi mırıldanıyor
korkuya benzeyen bulutlar gibi loşsun artık
çingirak sesleriyle uyanıyorsun uykundan
eski bir verandanın solgun asma yapraklarına takılıyor gözlerin

köhne patikaları aştığında
çarşaf gibi serilmiş tarlalardasın
içli seslenişleri burada bırakmışlar
hepsini avucuna sığdırıyorsun

tek bir ağır aksak nefesin kalmış
aklın fısıldıyor
ne kadar bekleyişle tutuklanmış kıvrım varsa

nedensiz bir arayışın şahikasına demirliyorsun
hasretin aksına vuracak nihai susuş bu
müteşekkir ve mahcupsun...
redfer